

Forslag til folketingsbeslutning om åberhed om dronningens og medlemmer af den kongelige families økonomi.
(Beslutningsforslag nr. B 85).

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af momsrefusionsordningen for dronningen og medlemmerne af det kongelige hus.
(Beslutningsforslag nr. B 86).

Medlemmer af Folketinget Kamal Qureshi (SF), Aage Frandsen (SF) og Lene Garsdal (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om 2 ugers behandlingsgaranti for genoptræning.
(Beslutningsforslag nr. B 87).

Medlemmer af Folketinget Carsten Hansen (S), Thomas Adelskov (S), Pernille Blach Hansen (S), Lene Jensen (S), Bjarne Laustsen (S) og Anne-Marie Meldgaard (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om tilskud til praktikpladser, forbedring af erhvervsskolernes præmieringsordning og genopretning af skolepraktikordningen
(Beslutningsforslag nr. B 88).

Medlemmer af Folketinget Poul Henrik Hedeboe (SF), Aage Frandsen (SF) og Morten Hermann (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om satsning på cykeltrafik i de danske byer.
(Beslutningsforslag nr. B 89).

Medlemmer af Folketinget Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Anne-Marie Meldgaard (S), Anne Bastrup (SF), Søren Søndergaard (EL) og Bodil Kornbek (KD) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af et uafhængigt klagenævn for familiesammenføringer.
(Beslutningsforslag nr. B 90).

Medlemmer af Folketinget Villy Søvnald (SF), Aage Frandsen (SF) og Ole Sohn (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om et kontant løft til økonomisk dårligt stillede børnefamilier.
(Beslutningsforslag nr. B 91).

Medlemmer af Folketinget Aage Frandsen (SF), Poul Henrik Hedeboe (SF), Anne Grete Holmsgaard (SF) og Ole Sohn (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om regler for udformning og offentliggørelse af stillingsopslag i statslige aktieselskaber m.v.
(Beslutningsforslag nr. B 92).

Medlemmer af Folketinget Lars-Emil Johansen (SIU), Høgni Hoydal (TF) og Kuupik Kleist (IA) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til statsministeren:

»Hvilke skridt vil statsministeren tage for at rette op på de fejlagtige oplysninger, Danmark siden anden verdenskrig og senest frem til 2001 har givet FN om Grønland og Danmark?«
(Forespørgsel nr. F 21).

Medlemmer af Folketinget Jann Sjørnsen (KD), Bodil Kornbek (KD), Mogens Nørgård Pedersen (KD) og Tove Videbæk (KD) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand:

»Hvad kan regeringen oplyse om sin afrikapolitik?«
(Forespørgsel nr. F 22).

Formanden for Indfødsretsudvalget har meddelt mig, at udvalget i henhold til forretningsordenens § 12, stk. 4, har optaget lovforslaget om indfødsrets meddelelse (lovforslag nr. L 58) til fornyet udvalgsbehandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget udenrigsministeren, finansministeren og kulturministeren.

Til udenrigsministeren er anmeldt følgende spillere:

1. Jesper Langballe

Til finansministeren er anmeldt følgende spillere:

2. Pernille Rosenkrantz-Theil
3. Søren Søndergaard
4. Line Barfod
5. Villy Søvnald

Til kulturministeren er der ikke anmeldt spillere.

Ønsker flere at tilmelde sig som spillere? (*Ophold*). Hr. Poul Henrik Hedeboe til finansministeren.

6. Hr. Poul Henrik Hedeboe.

Så tager vi fat på spørgsmålene. Det første spørgsmål er stillet til udenrigsministeren af hr. Jesper Langballe.

Kl. 12.05

Spm. nr. US 36

Jesper Langballe (DF):

Man har med stigende glæde kunnet notere sig, at der er vokset et folkeligt pres frem for at forsøge at gøre noget for den stakkels dansker Kim Brix Andersen, som stadig væk sidder og rådner op i et fængsel i Vietnam uden nogen berammet retssag, uden noget anklageskrift.

Jeg vil i den anledning gerne spørge udenrigsministeren endnu en gang: Der begyndte på officielt niveau, i hvert fald på folketingsniveau, at komme røre om sagen i oktober. Siden er der bestandig sat nye frister. Det sidste, jeg kan huske, er, at midt i december skulle der i hvert fald ske noget. Nu har jeg en fornemmelse af, at den frist er rykket til midt i januar. Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren igen: Hvor er regeringens smertegrænse, inden man siger til Vietnam som et ultimatum, at nu skal der ske noget, hvis ikke ulandsbistanden skal ryge sig en tur?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det kan godt være, at der kom røre om sagen i Folketinget i oktober, men der har faktisk været røre om sagen i Udenrigsministeriet siden oktober i fjor. Det er en forkert fremstilling at få det til at virke, som om der ikke er foretaget noget i forhold til sagen.

Den 6. oktober 2003 blev vi underrettet om vedkommendes fængsling, og siden da har vi gjort en aktiv indsats for at fremme hans sag; man fik klarlagt anklageskriftet, og han kom for en dommer. Der har været møder lige siden, hvor den danske ambassadør har været der jævnligt, 13 gange tror jeg.

Allerede i januar 2004 blev den vietnamesiske ambassadør i København indkaldt til et møde i Udenrigsministeriet, hvor vi forlangte, at sagen blev fremmet i forbindelse med domstolsafgørelsen. Den 6. oktober havde jeg et møde med Vietnams udenrigsminister i Vietnam, hvor jeg insisterede på, at der nu kom en afklaring af sagen. Den 15. november havde ministeren for udviklingsbistand et møde med den vietnamesiske vicepremierminister her i København, hvor han gjorde det samme. Vi fik begge løfte om, at der ville være en domstolsbehandling i december måned, og at anklageskriftet ville komme frem.

Det er så ikke sket. Vi har været i kontakt med vicesstatsministerens kontor for at få afklaret, hvorfor det ikke kommer på i december, men åbenbart først i januar, og vi understregede, at det er uacceptabelt at sidde så længe uden anklageskrift. Vi har fået oplyst, at retssagen, sådan som det også ønskes af os, vil følge internationale normer, herunder vedrørende tolkning, åbenhed, forsvar, og at ambassaden vil være til stede med en observatør under retssagen.

Jesper Langballe (DF):

Jeg takker udenrigsministeren for hans grundige redegørelse for regeringens aktiviteter i den her sag.

Jeg har nu ikke sagt noget om, at der ikke var foregået noget i over et år fra Udenrigsministeriets side. Det er jeg udmærket klar over at der er. Men spørgsmålet er jo, om det, der er foregået, har været stærkt nok, ultimativt nok. Og det er derfor, jeg stiller udenrigsministeren det spørgsmål.

Jeg vil gerne udvide spørgsmålet: Har udenrigsministeren nogen anelse om, har Vietnam løftet sløret for en skitse – nogle konturer – til anklager mod Kim Brix Andersen? Ved den dan-

ske regering noget om, hvad sagen overhovedet går ud på?

Til ordene om, at det er uacceptabelt at sidde så længe, vil jeg minde udenrigsministeren om, at det i vore øjne er uacceptabelt at sidde ét minut mere end 24 timer uden at blive stillet for en dommer.

Kl. 12.10

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det behøver hr. Jesper Langballe sandelig ikke at minde mig om. Det er jeg fuldstændig klar over, og det er jo også det, vi kræver af vietnameserne.

Nu har de altså en anden retspraksis og andre love, end vi har, og vi kan ikke lave Vietnams love om. Vi kan arbejde for et reformarbejde i Vietnam, og det er det, vores bistandspolitik bl.a. skal medvirke til. Det vil sige, at det nødvendige reformarbejde vil vi jo direkte modarbejde, hvis vi begynder at bringe udviklingsbistanden ind i det.

Det, vi kan gøre, er at presse på, at understrege, at det her er fuldstændig uacceptabelt. Vi har gjort det. Vi har også under mit møde i Vietnam fået udenrigsministerens ord for, at det er uacceptabelt, og han har givet besked i systemet om, at det er uacceptabelt. Det samme er blevet sagt til vicestatsministeren.

Det vil sige, at der er kommet så meget bevægelse i sagen, at den skulle have været fremme her i december, men altså så kommer i januar. Det er forkert; det har taget for lang tid, og så lang tid burde der ikke gå.

Jeg kan se i aviserne, at dér har vicestatsministeren jo til den danske presse udtalt sig om, hvad vedkommende er anklaget for, og det er jo altså en form for økonomisk kriminalitet; det er det, anklagen rummer. Men anklageskriftet har jeg ikke, fordi det ikke er fremlagt, jeg har kun vicestatsministerens ord for, hvorfor vedkommende er tilbageholdt.

Det er uacceptabelt, og det har vi sagt mange gange, men jeg tror ikke, hr. Jesper Langballe kan sejle over med kanonbåde og skyde et fængsel ned og befri en dansker.

Jesper Langballe (DF):

Det sidste var måske lidt letkøbt.

Når jeg nu hører om alt, hvad der er blevet sagt, så ville jeg egentlig gerne høre noget om, hvad der er blevet gjort med hensyn til at sætte trumf på.

Til udenrigsministerens forklaringer må jeg spørge: Jamen hvilke midler har man så?

Der er mange ting, jeg ikke behøver at forklare udenrigsministeren, formentlig heller ikke, at det altid er en fordel at forhandle ud fra en styrkeposition. Det gør Danmark her. Men hvis vi ikke bruger styrkepositionen, hvis modparten ved, at uanset hvor længe en sag syltes, vil man aldrig nogen sinde nå til det punkt, hvor den part, der står i styrkepositionen, siger et klart nej, så kommer der jo ikke noget ud af det.

Vi ved alle sammen, at Vietnam er en bananstat, som ikke har nogen som helst – sådan som vi forstår det – retsorden, og derfor vil jeg igen spørge: Hvilket middel vil regeringen bruge i den sidste ende?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det, jeg har understreget i min samtale med Vietnams udenrigsminister, og som ministeren for udviklingsbistand også har understreget over for vicepremierministeren, er, at man må forvente, at Vietnam overholder almindelige spilleregler, når det er et programsamarbejdsland. Det giver os mulighed for, at vi overhovedet har kunnet få fremmet sagen – i gåseøjne, for den har ventet i alt for lang tid, men den ville sikkert have ventet endnu længere tid, hvis ikke vi havde haft præcis den adgang og den basis for at tale hårdt og direkte til Vietnam.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Så siger vi tak til udenrigsministeren. Det var det eneste spørgsmål til udenrigsministeren. Så går vi over til finansministeren. Der er først et spørgsmål fra fru Pernille Rosenkrantz-Theil, værsgo.

Spm. nr. US 37

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil gerne samle lidt op på den første del af finanslovdebatten i torsdags, hvor finansministeren udtalte:

»Jeg synes, det er overordentlig fattigt, hvis man siger, at det eneste, vi ønsker for de 800.000 i den arbejdsduelige alder, der står uden for arbejdsmarkedet, er, at 60.000 af dem kommer ind på arbejdsmarkedet.«

Det synes jeg jo er en fantastisk positiv melding fra finansministeren. Det, der bare interes-

serer mig at følge op på, er, hvad finansministeren har tænkt sig at gøre for de 800.000, for i første omgang kunne finansministeren ikke levere ét eneste svar på, hvordan finansministeren og regeringen havde tænkt sig at skabe bare 60.000 arbejdspladser. Derfor er jeg da interesseret i at høre, hvis målet ikke er 60.000 – og det har man ikke noget svar på – hvad svaret så er, når tallet er så stort som 800.000.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Problemet med spørgsmålet er jo, at man ikke vil høre svarene, for svarene er jo givet. Vi har jo fortalt, hvordan vi i hvert fald vil sikre, at det, vi har i vores finanspolitik om 60.000 flere i beskæftigelse, bliver nået.

Vi har jo sagt, at vi vil gøre det mere fordelagtigt for ældre at blive længere på arbejdsmarkedet, vi vil gøre det lettere for dem, der er uden for arbejdsmarkedet, indvandrergupper, at komme på arbejdsmarkedet, vi vil gøre mere for at nedbringe sygefraværet, og vi vil gøre mere for, at unge kommer hurtigere igennem deres uddannelse. Sådan er det. Det er sagt utallige gange, men det er åbenbart for døve øren.

Det gælder jo generelt for hele gruppen af dem, der har svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet, at vi måske også skal se på vores kultur på arbejdsmarkedet, at man altid har mulighed for at arbejde det timetal, man kan præstere, at vi har meget fleksible overenskomster, således at ingen skubbes ud af arbejdsmarkedet, fordi de ikke kan præstere på fuld tid eller for den sags skyld på halv tid; altså at man fokuserer på det, folk kan, i stedet for at fokusere på det, de ikke kan.

Kl. 12.15

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det lyder som en fin måde at gøre folk klar til at komme ind på arbejdsmarkedet på, og det synes jeg er fint, det synes Enhedslisten er fint, men det er jo ikke et svar på, hvordan vi skaber arbejdspladserne. For én ting er, at folk er klar til at tage et arbejde, en anden ting er, om der er noget arbejde at få, og det svar mangler vi. Det er rigtigt, at jeg har hørt finansministerens bud på – jeg ved så ikke, hvor meget der ligger i det – hvordan vi gør folk klar til at komme ud på arbejdsmarkedet, men jeg mener stadig væk, at finansministeren mangler at svare på, hvordan vi skaber nye job. Jobbene hænger jo ikke på træerne, fordi ældre bliver længere tid på arbejdsmarkedet, og der bliver ikke skabt job af, at folk får

mere uddannelse. Det er et spørgsmål om, hvad det er for nogle investeringer, finansministeren vil foretage, sådan at der i fremtiden er flere arbejdspladser i vores samfund. Det spørgsmål synes jeg stadig væk ikke vi har fået svar på, jeg mener ikke, at finansministeren kommer med et bud på, hvordan der kommer 60.000 flere arbejdspladser, og når vi taler om 800.000, synes jeg virkelig, det er svært at se.

Finansministeren svarer alene på, hvordan de folk skulle være i stand til at komme ind på arbejdsmarkedet, såfremt der på et tidspunkt kom nogle mennesker til magten i det her land, som ville skabe arbejdspladser.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu vil jeg altså ikke gentage, hvad der er sagt så mange gange, hvad det er for en gruppe, vi fokuserer på, og at vi har en opgave frem til 2010, der går ud på at sikre beskæftigelsesfremgang bl.a. på de områder, jeg har nævnt. Man får i øvrigt vækst og gang i beskæftigelsen ved at gøre stort set det modsatte af det, som Enhedslisten altid står for, nemlig ved at sikre, at danske virksomheder har gode konkurrencemuligheder, at vi er med til at lempe byrderne for virksomhederne i stedet for at øge byrderne. Det er et spørgsmål om at få dynamik i den private sektor, så man får al den vækst i beskæftigelsen, som man ønsker i et markedsorienteret samfund; stort set det modsatte af det, som Enhedslisten altid stemmer for eller ønsker.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Man kan så sige, at i de perioder, hvor Enhedslisten har haft indflydelse, har tallene for beskæftigelsen set lidt kønnere ud, end de har gjort, mens den her regering har været ved magten, så hvis finansministeren tog lidt ved lære, kunne det være, der kom nogle flere folk i arbejde.

Vi har nogle fuldstændig konkrete bud på, hvordan man skaber arbejdspladser i både det offentlige og det private. Det er meget fint, at finansministeren kan stå her og sige, at han ikke bryder sig om Enhedslistens politik, det er finansministeren velkommen til, men det ville være interessant, hvis finansministeren så kunne komme med nogle bud på, hvad der er regeringens politik, for det, finansministeren siger, er, at man vil skabe bedre vilkår for konkurrencen. Det har man altså haft 3 år til nu, og det eneste, der sådan set er kommet ud af det, er, at ledigheden er steget – ledigheden er steget, mens man forsøgte at skabe de her ting.

Så har man sagt, at det er på grund af de internationale konjunkturer. For mig lyder det lidt ligesom, da punkterne i 1980'erne sagde, at det var samfundets skyld. Kan finansministeren ikke komme med et bedre bud på, hvordan man skal skabe arbejdspladser til de mange ledige, der står uden for, som den her regering har skabt, fordi den enøjet har kørt på en strategi, der har vist sig ikke at virke?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil godt sige, at vi gør, hvad der er maksimalt muligt for, at færrest mulige skal være ledige. Vi gennemfører en forårspakke, som fagøkonomerne og vismændene siger er unødvendig, hvor vi har sagt, at vi vil gøre, hvad der overhovedet er maksimalt muligt for, at der er færrest muligt ledige. Så er forskellen blot på det livs-syn, som fru Rosenkrantz-Theil har, og det, som jeg har, at jeg mener, at vækst og beskæftigelse kommer gennem et dynamisk markedsorienteret samfund, hvor man kan få lov til at udfolde sig, og hvor lovgiver er tilbageholdende med at uddele byrder. Over for det står så et system, som man har i Nordkorea eller på Cuba, som jo er grundlaget for det politisk markedsstyrede samfund, som fru Rosenkrantz-Theil peger på. Der er forskellen, og jeg tror, det er to uforenelige størrelser, men det lever jeg fint med.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg tror, det svarer lidt til, at jeg siger til finansministeren, at hans højt elskede USA er det, han peger på, det vil sige, at vi skal have afskaffet den fri abort og nogle af de andre ting, Bush kommer med. Jeg tror, vi skal lade være med at tage andre samfundsmodeller og putte dem ned i halsen på hinanden, det giver ikke nogen mening, for det, vi er her for at diskutere, er sådan set, hvordan vi får løst et af samfundets største problemer, nemlig at rigtig mange mennesker står uden for arbejdsmarkedet, så det synes jeg vi skal holde os til.

Så vil jeg sige, at når finansministeren siger, at regeringen har gjort, hvad der var maksimalt muligt, tror jeg sådan set også godt, at finansministeren kender til de tal, som Danmarks Statistik kommer med, som siger lidt om, hvor mange arbejdspladser man får pr. million kroner. Når man laver skattelettelser af den type, som man lavede med forårspakken, får man i bedst fald 1,4 arbejdsplads. Vil finansministeren ikke medgive, at hvis man nu i stedet for lavede en direkte investering, som man gjorde dengang

med vindmølleeventyret, som ikke skaber offentlige, men private arbejdspladser i sidste ende, ville beskæftigelseseffekten være langt større? Vi har 20.000 arbejdspladser i Danmark på grund af fokuserede investeringer fra det offentlige side ...

Formanden:

Ja tak!

Kl. 12.20

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

... hvor man skaber en efterspørgsel på nogle varer.

Det er den model, Enhedslisten vil. Jeg mangler stadig væk at høre, hvad finansministeren vil.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Den nedsatte høreevne hverken kan eller skal jeg bebrejde fru Rosenkrantz-Theil. Det når altså åbenbart ikke derned, og det er problemet.

Jeg har jo sagt, hvad vi vil, og hvad vi arbejder for, og jeg lever helt fint med den model, man har i USA, at man har frihed til at etablere arbejdspladser som en meget stor styrke med hensyn til at etablere nye arbejdspladser. Jeg kan bedre lide det end det, der foregår i Nordkorea eller på Cuba, hvor det system altså også har vist sin bæreevne. Jeg refererer blot til det, man sådan kan se i forhistorien om det, som medlemmer bl.a. har rost gennem tiderne.

Men det, som vi agerer ud fra, er mulighederne, og der ved jeg også godt at Enhedslisten ikke bryder sig om, at folk får mere til rådighed til sig selv, i form af at vi har nedsat skatterne, så man selv kan få lov at disponere mere over dagligdagen, samtidig med at vi har øget de offentlige investeringer, at vi har fremrykket støttet byggeri, og at vi har fremrykket mere, end hvad vi har i vores egen investeringsplan, så også her har vi gjort mere end det, som vi egentlig havde lovet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 38

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår egentlig godt, hvorfor finansministeren hellere vil snakke om situationen i Nordkorea end situationen i Danmark, for problemet er jo, at regeringen er fantastisk god til at komme

med forudsigelser, men lidt dårligere til at sørge for, at forudsigelserne går i opfyldelse.

I år 2002 forudså regeringen, at arbejdsløsheden ville falde, i 2003, at arbejdsløsheden ville falde – der skete ikke noget. Så var Politiken så venlig at gøre os opmærksom på, hvad det var, statsministeren sagde i sin nytårstale – altså for et år siden. Han sagde nemlig:

»Men her på årets første dag tør jeg godt forudsige, at opsvinget kommer i 2004.«

Så vil jeg bare høre, om det også er en af de utallige forudsigelser fra den her regering, som ikke har holdt stik, eller om finansministeren mener, at det har holdt stik, og i så fald hvordan det så f.eks. har givet sig udtryk i et faldende ledighedstal.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det undrer også mig, at det skal være nyt, for det er jo slået igennem. Der er ikke nogen økonomiske prognosemagere, der ikke er enige i, at opsvinget er i gang. Tallene viser, at antallet af ledige nu er 10.200 lavere, end det var i december sidste år, så det er altså faldet. Beskæftigelsen er steget med 17.000.

Man skulle altså her før jul tage og glæde sig over, at det går godt, glæde sig over, at folk kommer i arbejde, glæde sig over, at flere er beskæftigede. Man skulle tage og glæde sig over, at forårspakken virker, glæde sig over, at familierne har fået større rådighedsbeløb, glæde sig over, at nogle har mulighed for at bruge mere og endda også for at spare mere op. Man skulle i anledning af julen tage og finde den stille glæde frem, så kan man sådan set have det lidt mere kedelige livssyn, at alting er så sort og mørkt, resten af året.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår stadig væk godt, at ministeren hellere vil snakke om Nordkorea, for hvis vi nu tager Børsen, som jeg lige må gøre opmærksom på ikke sædvanligvis er Enhedslistens kamporgan, ser vi, at Børsen havde en artikel fredag den 10. december 2004 – det er sådan set kun nogle få dage siden – hvor overskriften lød: »Ledigheden har bidt sig fast over 170.000.«

Ledigheden har bidt sig fast over 170.000.

Jeg ved ikke, om finansministeren lige på stående fod kan huske, hvad den var, da finansministeren overtog roret, men den var mindst 30.000 lavere end det tal. Vi har altså en ledighed, der har bidt sig fast over 170.000. Det er rigtigt, at der har været nogle små svingninger.

Den sidste svingning er jo den, der består i, at ledigheden faktisk er gået op. Ifølge den seneste måling, der er kommet, gik arbejdsløsheden op – ikke ned, men op. Så er det, jeg spørger, hvordan det hænger sammen med en udtalelse om, at opsvinget vil komme i år, når vi ser en ledighed, der bider sig fast på et fuldstændig uacceptabelt højt niveau, og når vi oven i købet her hen mod årets sidste måneder ser, at ledigheden ikke fortsætter med at falde, men faktisk går op.

Hvordan hænger det sammen?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det hænger i og for sig ganske udmærket sammen. Hvis vi blot kunne få en erkendelse af, at ledigheden nu altså er faldet med godt 10.000 siden december sidste år. Kan vi ikke bare komme så langt? Den er altså faldet. Og vi har sagt hele tiden, at vi vil spå et meget jævnt, fladt forløb, en trend, som er glidende nedadgående, hvad angår reduktion af ledigheden. Det har vi sagt hele tiden, det er alle prognosemagere enige om.

Jeg vil godt vide, hvilke autoriserede prognosemagere der i givet fald ikke er enige i det, for det, der gælder, hvad enten vi taler om IMF, OECD, EU, vismændene, Nationalbanken, Dansk Industri, bankerne i øvrigt, eller hvem det måtte være, er, at man er enige om, at ledigheden fortsat vil falde. Så hvis der er en, der i en redaktion på Børsen har en overskrift, der siger, at den har bidt sig fast, må vedkommende altså bide sig fast i avisen. Forventningen er med det, der også ligger for næste år, med den kapacitet og den købekraft, der udloddes i 2005, stadig, at der vil være en reduktion af den samlede ledighed på ca. 20.000.

Kl. 12.25

Søren Søndergaard (EL):

Vil finansministeren bekræfte, at forudsigelserne om faldende ledighed fra finansministerens side i 2002 viste sig at være forkerte? Vil finansministeren bekræfte, at finansministerens forudsigelser om faldende ledighed i 2003 viste sig at være forkerte?

Vil finansministeren bekræfte, at forudsigelserne om, at der ville ske et gradvist fald i ledigheden i 2004, nu viser sig at være forkerte? Der er sket en stigning. Det sidste tal, vi har, viser en stigning, og samtidig med at f.eks. vismændene siger, at den økonomiske vækst vil aftage i det kommende år, ser vi allerede nu en stigning i arbejdsløsheden. Vil finansministeren erkende de

tre ting i stedet for at snakke om Nordkorea, for så kan vi diskutere på det grundlag?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu går lyden ad mærkelige veje i salen her. Jeg skal ikke være ansvarlig for lydforholdene, for de betyder åbenbart, at fru Rosenkrantz-Theils tale om Nordkorea så har ramt hr. Søren Søndergaard, og det skal jeg selvfølgelig beklage, for jeg mener ikke, at hr. Søren Søndergaard har spurgt til Nordkorea. Jeg har heller ikke nævnt det i mit svar til hr. Søren Søndergaard. Lydens veje er åbenbart uransagelige, men jeg er glad for, at der bare er noget, der samles op i Enhedslisten.

Jeg vil blot sige, at den prognose, vi har for 2004, forudser faldende ledighed, og det er også det, vi rent faktisk ser. Det er rigtigt, at der har været et tal på 300 ud af 2.700.000 i beskæftigelse. Der er så nogen, der vil tale om, hvad så det egentlige tal er, og det er det, vi vil se efterfølgende – altså, hvordan forløbet ser ud. Men det, alle prognoser er enige om, er, at, det fald, vi har set i ledigheden, fortsætter ind i 2005. Det er mit skøn, det vil jeg så holde mig til, og det er altså ikke min prognose. Det er for så vidt Finansministeriets prognose, som jeg henholder mig til.

Søren Søndergaard (EL):

Nu var det sådan set ikke fru Pernille Rosenkrantz-Theil, der nævnte Nordkorea. Det var sådan set ministeren selv, der fuldstændig uopfordret følte trang til at komme ind på situationen i det land. Jeg ved ikke, om det var ledighedstallene i Danmark, der mindede ministeren om det.

Men det korte af det lange er altså, at vi, uanset hvem ministeren forsøger at give skylden, må konstatere, at ministerens forudsigelser om ledigheden i 2002 viste sig at være forkerte, at ministerens forudsigelser om ledigheden i 2003 viste sig at være forkerte, og at ministerens forudsigelser om et permanent fald i 2004 har vist sig at være forkerte. Vi har haft en stigning, og vi vil formentlig også få en stigning næste gang, og det er altså en situation, hvor vi får en minister at se, der går ud og siger: Jamen næste år bliver det meget bedre.

Så er det bare, at jeg stiller spørgsmålet: Hvad er grundlaget for, at befolkningen, alle de arbejdsløse, alle de unge, der ikke kan få praktikplads, fordi der skæres ned, alle de, der bliver outsourcet, slagteriarbejdere, der får lukket deres virksomhed osv., denne gang skal tro på fi-

nansministeren, når nu virkeligheden har vist, at finansministeren tog fejl i år 2002, i år 2003 og i år 2004?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Der er ingen tvivl om, at der er taget fejl med hensyn til konjunkturerne i verden omkring os, ingen tvivl om det. Det er selvfølgelig også regeringens ansvar, det medgiver jeg også, og jeg påtager mig gerne ansvaret for, hvordan verdensøkonomien udvikler sig. Det kan jeg såmænd godt bære i relation til de spørgsmål, som Enhedslisten stiller.

Når jeg nævnte Nordkorea i forbindelse med et tidligere svar til fru Rosenkrantz-Theil, skyldes det altså, at de synspunkter, man har, og den politik, man følger, giver mig associationer til det, der sker i Nordkorea. Det er klart, at det er sådan en følgervirkning af det, man kan aflæse dér, hvor den praktiseres.

Men jeg vil blot sige, at det, vi kan aflæse, altså er, at der er 10.000 færre ledige nu, end der var i december 2003, så det fald er gennemført. Der er 17.000 flere i beskæftigelse, og *alle* prognosemagere forudser altså faldende ledighed i løbet af 2005.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 39

Line Barfod (EL):

Det er forrygende at høre finansministeren, det er som at høre Brixtofte i Farum. Det, der foregik i Farum, behandles jo i disse dage i byretten, og det bliver også spændende at følge med, når ministeren selv skal ned og forklare sig i byretten vedrørende Farumsagen. Så må vi se, hvad der kommer ud af den.

Med hensyn til det her med arbejdsløsheden i Danmark har ministeren hidtil talt om den med brug af sådan nogle store luftige tal og prognoser, og har sagt, at det nok skal gå bedre en dag, når tingene ændrer sig ude i verden, men det rammer jo mennesker af kød og blod. Nu var ministeren selv inde på, at det er lige før jul, og derfor vil jeg gerne høre, hvad finansministerens budskab er til de børn, der er ramt af, at deres forældre er sat uden for arbejdsmarkedet. Hvad er det budskab, denne regering har til de børn, nu hvor det er jul? Kan de regne med, at de får en bedre økonomisk situation?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Den finanspolitik, vi fører, er lagt sådan til rette, at vi går lige til grænsen for det, vi kan tillade os i det samlede offentlige forbrug og i investeringer. Sådan er det, og det vil kunne ses af alle rapporter, at vi faktisk gør mere end det, man egentlig anbefaler os at gøre, netop fordi vi vil sikre, at der er mindst mulig ledighed.

Vi sikrer, at familierne får større købekraft, og vi sikrer, at der i det hele taget er mere at gøre godt med. Der bliver flere penge til kommuner og amter i 2005 end i 2004, og vi forventer også en stigende beskæftigelse på ca. 2.000 i kommuner og amter næste år, så vi kan love, at der gøres endnu mere næste år, end der blev gjort i 2004, 2003, 2002 og 2001. Der har aldrig nogen sinde været et større forbrug i de offentlige kasser end i år, og det bliver endnu større næste år, så både det, der punges ud med til servicetilbud, og familiernes rådighedsbeløb er større end tidligere.

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig klar over, at denne regering lader pengene fosse ud af statskassen til sine venner, nøjagtig som Brixtofte gav penge til sine venner i Farum. Men nogle af de fattigste her i samfundet, de, der ikke har været så heldige at få et job på arbejdsmarkedet, har ikke fået nogen penge af denne regering. De har tværtimod fået beskåret deres ydelser og har færre penge.

Ministeren siger: I skal glæde jer, for der kommer et opsving på et tidspunkt, og så får I det meget bedre. Det er som at høre Frelsens Hær og andre religiøse organisationer, men de gør dog i det mindste det, at de samtidig deler julehjælp ud, og derfor vil jeg gerne spørge: Kan de familier, hvor børnene må se frem til en jul uden flæskesteg og julegaver, regne med at få en julecheck fra denne regering? Eller hvor mange år skal der gå, før man synes, at nu er det ikke længere rimeligt, at børn kan se frem til en jul, hvor der hverken er til flæskesteg, juletræ eller julegaver?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg siger ikke, at opsvinget er på vej. Jeg siger, at det er i gang, og det er ikke bare noget, jeg lover, for man kan jo konstatere, at det er i gang. Sådan er det.

Så må jeg lige sige om de lempelser, der gennemføres over finansloven, at vi har altså et større overskud på statens budget end dem, der blev opnået på noget tidspunkt under den tidli-

gere regering. Op til 1997 var der underskud hvert eneste år, hvis vi fjerner engangsbevægelser. Fra 1997 til 2001 var der et gennemsnitligt årligt overskud på ca. 700 mio. kr., men vi har et overskud på ca. 12.000 mio. kr., altså 12 mia. kr., så vi har altså givet familierne større råderum end tidligere, samtidig med at vi har nedbragt gælden.

Den gæld, vi har i dag, er lavere end den, vi overtog, og den gæld, den tidligere regering overtog, var lavere end den, den efterlod, så vi skal lige holde fast i: Hvem er det, der nedbringer gælden? Vi betaler nogle af de regninger, som den tidligere regering, som i øvrigt var støttet af Enhedslisten, efterlod og ikke selv betalte.

Line Barfod (EL):

Det er utroligt, som ministeren kaster sig ud i alle sine store tal og prognoser og luftkasteller, men det var altså ikke det, jeg spurgte om.

Hvis nu ministeren holder fast i sin egen påstand om, at opsvinget er i gang, bliver der så en julecheck til børnene i de fattige familier, eller kan et stort antal børn i Danmark se frem til, at der ikke er råd til juletræ, flæskesteg og julegaver? Og hvor mange år i træk skal børn opleve, at der ikke er råd til at holde jul, før denne regering synes, at det er et problem, vi som et af verdens rigeste lande skal gøre noget ved, så det ikke kun er regeringens venner, der skal have glæde af de mange penge, den lader fosse ud af statskassen, men at der også skal sendes en julecheck til nogle af dem, der virkelig har brug for den for at kunne få nogle af de mest basale fornødenheder i et rigt land som Danmark?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Der er nu ikke tale om, at pengene fosser ud af statskassen. Det er penge, vi bevidst ikke opkræver, for at familierne kan få et større råderum, så en gennemsnitlig LO-lønmodtagerfamilie i år har fået ca. 14.000 kr. mere til rådighed. Det er altså penge, der ikke opkræves, men vi får de penge ind, vi skal bruge til at betale regningerne og i øvrigt afdrage på den gæld, vi overtog fra den tidligere regering. Sådan er den økonomiske virkelighed, det er jeg nødt til at fastholde.

I øvrigt mener jeg, at vi stadig har et velfærdssystem i Danmark, der kan måle sig med ethvert andet lands velfærdssystem. Vores sociale sikringsordninger, arbejdsmarkedets vilkår og bistandshjælpen ser man jo ikke bedre i nogen andre lande, og derfor spørger jeg bare: Hvor er man egentlig i stand til at tilbyde en bedre of-

fentlig service end den, vi har i Danmark? Hvor er andelen af de offentlige udgifter større? Mig bekendt er det egentlig kun Sverige, der er oppe på det samme niveau som Danmark. Men jeg ved godt, at det billede, man tegner, er, at i Danmark sulter man, og i Danmark har alle det åbenbart skidt. Billedet er mørkt, og det skulle ikke undre mig, om billedet også får en ramme, så det kan hænge på væggen, når hr. Villy Søvndal kommer til.

Line Barfod (EL):

Ministeren bliver ved med at snakke om, at alle har fået mere, men ministeren undlader fuldstændig at nævne, at man f.eks. har taget 1.000 kr. om måneden fra en lang række kontant-hjælpsfamilier, og 1.000 kr. om måneden er altså rigtig mange penge, når man er på kontant-hjælp. Det er f.eks. de penge, der kunne gøre, at man havde råd til at købe vinterstøvler til sine børn, og at man havde råd til at købe julegaver.

Kl. 12.35

Derfor spørger jeg igen finansministeren, for jeg har ikke fået svar én eneste gang: Hvad er svaret til de børn, der kan se frem til, at de om godt en uge skal holde juleaften, uden at der er råd til flæskesteg, juletræ og julegaver? Mener finansministeren, det er rimeligt? Eller kommer der en julecheck fra regeringen i lighed med hjælpen fra de forskellige religiøse organisationer, der lover, at det bliver meget bedre i himlen, men dog trods alt samtidig giver julehjælp? Denne regering lover bare, at det bliver bedre med tiden, men den vil ikke engang komme med en julecheck og vil ikke engang sige, hvor mange år i træk den synes, det er rimeligt, at børn oplever, at der ikke er råd til at holde jul.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil godt sige, at der har ikke været nogen regering, der har brugt flere midler på finansloven til offentlige goder end det, vi oplever i år. Der er aldrig givet flere midler til offentlige goder end i år.

Man vil tegne et billede af, at i Danmark har børn ikke juletræ, de får ingen julegaver, og de har ingenting. Men jeg tror, man hellere skulle tegne et billede af, at det er svært at finde noget andet land, hvor velfærden er fordelt på så mange, som vi ser i Danmark, og hvor den kommer den brede befolkning så meget til gode, som vi ser i Danmark. Jeg tror, det i virkeligheden kun er Sverige, vi kan sammenligne os med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 40

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil bestemt ikke skuffe finansministeren.

Jeg vil starte med at bede finansministeren bekræfte et par tal. Vil finansministeren bekræfte, at kommunerne i hovedtrækkene har overskredet aftalen om den kommunale økonomi for næste år med ca. 1 mia. kr., og at amterne har overskredet aftalen med ca. 0,5 mia. kr., altså sammenlagte overskridelser på ca. 1,5 mia. kr.?

Lige før opfordrede finansministeren folketingsmedlemmerne til at se lyst på situationen. Jeg vil sige, at det er vel udtryk for noget positivt, at kommunerne ikke er villige til at skære så meget i velfærden for børn og gamle og de mest udsatte grupper, som regeringens stramme udgiftspolitik ellers lægger op til, og jeg vil spørge finansministeren: Vil han bevare det lyse sind og bekræfte, at sådan ser tallene ud?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg er da glad for, at hr. Villy Søvndal aldrig vil skuffe, og det havde jeg heller ikke ventet. Jeg har meget stor tillid til spørgeevnen hos hr. Villy Søvndal, og jeg er heller ikke blevet skuffet denne gang.

Jeg kan bekræfte, at i de budgetter fra kommunerne, som vi kender, er der ud over det løft i realvæksten, som ligger i aftalen med kommunerne, et yderligere niveauløft på ca. 1 mia. kr., og på amtsiden er løftet på ca. 400 mio. kr., så tallene er korrekte. Men det eneste, jeg kan sige her, er, at vi er i en dialog med Kommunernes Landsforening om, hvordan man får budgetterne til at matche aftalen. Begge parter er nemlig enige om, at det, vi har aftalt, egentlig er rammen for det mulige forbrug og den forbrugs-vækst, der er tale om.

Vi er også enige om, at budgetterne skal afspejle den kommunaldebate, vi har haft. Der er nogle, der måske skuer lidt frem og tænker over, om de skal gemme lidt til fremtiden, eller måske allerede ser på, hvem de fremover skal arbejde sammen med, og hvis man har en forventning om, at skatten eller forbruget vil stige senere hen, har man måske også været lidt tilbageholdende med helt at overholde den aftale, som KL har indgået. Men jeg har en forventning om, at vi finder det rigtige niveau sammen med Kommunernes Landsforening.

Villy Søvndal (SF):

Tak for svaret, for det er jo dejligt at diskutere ud fra tal, vi er fuldstændig enige om. Det er altså 1 mia. kr. i overskridelse for kommunernes vedkommende og ca. 400 mio. kr. for amternes vedkommende.

Så vil jeg spørge finansministeren, om han vil give en garanti for, at vi ikke får et begivenhedsforløb, der hedder valg i januar og derefter et indgreb fra regeringen over for kommunerne, så danskerne vågner op en iskold februar morgen og finder ud af, at alt det, der blev lovet i folketingsvalgekampen om, at velfærden vil blive værnnet osv., ikke holder, fordi den milliard, kommunerne har brugt for meget, og den lille halve milliard, amterne har brugt for meget, bliver indkasseret af finansministeren med den konsekvens, at kommunerne lige efter folketingsvalget vil blive tvunget ud i kæmpestore nedskæringer. Det er meget let for finansministeren at bevare det lyse sind og sige, at han kan garantere, at det aldrig vil ske.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Hr. Villy Søvndal ved jo godt, hvordan grundlaget er for aftalerne, nemlig at de gælder for kommunerne under et, og jeg kan sige, at for kommunerne under et bliver der ingen nedskæringer, men yderligere vækst. Til næste år er der plads til en vækst, og det betyder, at man kan bruge mere af de kommunale og amtskommunale kasser, end man kan i år. Der bliver ikke tale om nedskæringer.

Kl. 12.40

Det, vi står over for, er nogle budgetter, der går endnu videre end det, der er aftalt med Kommunernes Landsforening, og der er selvfølgelig en forståelse i Kommunernes Landsforening for, at de aftaler, vi indgår, helst skal overholdes, i og med at vi aftaler, hvor stor en yderligere vækst der er plads til. Det er klart, at det er i kommunernes og regeringens fælles interesse, at aftalegrundlaget afspejler det, der skal gennemføres i kommunerne, og det er en yderligere vækst.

I aftalen er der afsat plads til en vækst i antallet af ansatte på 2.000 til næste år. Det vil sige, at der er afsat løn til 2.000 flere, end der var afsat til i år, så der er altså plads til 18.000 flere end i 2001 i stedet for de 16.000, som det ellers var planlagt. Der er altså ikke tale om, at vi skærer ned, der er tale om, at vi løfter niveauet, og i denne juletid burde man jo glæde sig over, at på trods af at Danmark sammen med Sverige er det

land i verden, der bruger flest midler til offentlig service, løfter vi niveauet yderligere til næste år.

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, finansministeren kom til at glemme at svare på mit spørgsmål, men det kan jo ske.

Jeg spurgte, om finansministeren vil give en garanti for, at vi ikke får et begivenhedsforløb, der hedder, at først får vi en folketingsvalgekamp – måske i januar, hvem ved – og derefter vågner danskerne op en iskold februar morgen og finder ud af, at finansministeren nu tvinger kommunerne til at lave nedskæringer for de ældre, børnene og de udsatte grupper.

Der er vel tre muligheder for at løse dette problem. Den ene mulighed er, at finansministeren lader det lyse sind slå igennem, ser igennem fingre med det og siger: O.k., de har større lyst til at sikre velfærd end til at efterkomme statens meget stramme krav. Den anden mulighed er at lave de nedskæringer i 2005, og den sidste mulighed er at sende problemet videre til 2006 og her modregne det, man har overskredet budgetterne med i 2005.

Jeg forstår det, finansministeren siger i dag, sådan, at vi kan være sikre på, at det bliver den første mulighed, altså at finansministeren vil lade julehumøret slå igennem og lade være med at slå ned på kommunerne. Er det rigtigt forstået?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det, vi har lovet, og det, vi vil love i en valgkamp, er jo, at kommunerne kan løfte deres serviceniveau svarende til i hvert fald 2.000 nyanstillinger. Der er ikke tale om at skære ned næste år, der er tale om at løfte niveauet yderligere.

Vi bliver med rette kritiseret af mange for, hvorfor jeg overhovedet nævner, at der sandsynligvis vil blive 16.000 flere, men det er altså en beskrivelse af, hvordan virkeligheden er. Der er blevet flere offentligt ansatte, end nogle havde forventet, og vi forøger altså antallet med yderligere 2.000 næste år i forhold til det, der er aftalt med kommunerne, og finansieringen bliver afsat som en del af de offentlige budgetter.

Hvor meget mere, der bliver tale om, skal jeg ikke udtale mig om her, for så bliver der jo overhovedet ikke noget grundlag for at lave aftaler med Kommunernes Landsforening. Vi har en fælles forståelse for, hvad der er brug for, og hvad det er for en ramme, man ønsker, men hvordan rammen skal fordeles mellem service-

området og andre områder, skal jeg ikke lægge fast her under spørgetiden i Folketinget.

Villy Søvndal (SF):

Jeg spørger blot for at sikre, at vi ikke kommer til at spille et spil, der hedder snyd. Det er jo sådan, at i de kommuner, jeg orienterer mig i, har man været igennem en meget besværlig budgetlægning, hvor man også har måttet skære på områder, der forekommer hellige for kommunalpolitikere, såsom børn, gamle og udsatte grupper, og hvis vi så får et begivenhedsforløb, hvor finansministeren ikke vil ud med noget på denne side af et valg, men venter til efter valget med at fortælle, at der skal ske noget ubehageligt, vil det jo være en form for snyd.

Jeg vil bare spørge finansministeren, om vi kan få en garanti for, at efter et valg vågner folk ikke op en eller anden iskold februardmorgen og oplever, at der bliver skåret ned over for børn, gamle og på udsatte grupper. Hvis der skal ske sådan noget, synes jeg, finansministeren skal lægge det frem nu, så det bliver kendt i valgkampen, hvad folk kan risikere, hvis de stemmer på den nuværende regering.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg håber da sandelig, at når folk vågner op efter en valgkamp – uanset hvornår valget kommer – vil de være glade og tilfredse. Vi politikere, også både hr. Villy Søvndal og jeg, er her vel for at sikre, at folk kan være glade og tilfredse, så vi kan vel samles om det som et fælles ønske.

Sandheden er jo den, at det, vi lover, og det, vi har aftalt for 2005, vil også blive leveret inden for rammen. Jeg tror, hr. Villy Søvndal har forståelse for, at jeg ikke kan gå ned i X-købing og sige helt specifikt, at sådan skal de gøre, men inden for den ramme, der er aftalt, bliver de forbrugsmuligheder, vi har lovet for næste år, også leveret. Rammen kan give yderligere 2.000 ansatte i kommuner og amter næste år, og de kommer også, så der er ikke tale om, at vi lover noget, som vi ikke holder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 12.45

Spm. nr. US 41

Poul Henrik Hedeboe (SF):

I forbindelse med kommunalreformen er der en masse udestående, og jeg vil godt spørge lidt til trafikområdet.

Vi har en metro. Der er planlagt en Østamagerdel, og en del af den skal gå gennem Tårnby Kommune, selv om kommunen har kæmpet lidt imod det. Men nu er det sådan, at Københavns Amt forsvinder som følge af kommunalreformen, og Københavns Amt står for en del af långivningen til metroen.

Historien bringes i Politiken i dag. Aktuelt er der tale om, at 600 mio. kr. vedrører den del af metroen, der går gennem Tårnby Kommune, som er en lille kommune, og hvis kommunen skulle overtage den del af lånet, ville det betyde en udgift på omkring 15.000 kr. for hver indbygger. Kan ministeren give positivt tilsagn om, at julen ikke bliver ødelagt for tårnbyboerne, og at gældsposten ikke havner isoleret i Tårnby?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Om metroprojektet gælder det jo, at det i dag er finansieret af et udviklingsselskab, og opgaven er at dele sol og vind lige, så den gældsbyrde, der vedrører metroen, følger metroen, og den gæld, som skyldes andre initiativer, som er taget i udviklingsselskabet, følger de andre aktører. Det er en udestående opgave.

Men indgangsvinklen er for så vidt den samme, som jeg går ud fra spørgeren har, nemlig at de, der har haft nytte af strømmen af gæld til bestemte formål, også slutter af med at bære gældsbyrden og er med til at betale for de goder, de har fået. Men mere specifikt bliver det ikke, for det er en øvelse, der forestår.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Hvis man anlægger den synsvinkel, som ministeren gør, er det jo meget oplagt, at Østamagerdelen af metroen er national, kan man sige. Den er lavet for at betjene Københavns Lufthavn, den får ikke særlig meget med Tårnby at gøre, så skal jeg ud fra det forstå ministeren sådan, at gældsbyrden ikke havner i Tårnby? Det må være korrekt forstået.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det eneste, jeg kan sige her, er, at vi vil dele sol og vind lige. Uanset om det blæser eller solen skinner, deler vi sol og vind lige, og det gælder også for den finansielle opsplnitning, der vil finde

sted på grund af den nye struktur, som bliver skabt. Mere præcist bliver det ikke i dag.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg må forstå det sådan, at når man deler sol og vind lige, skal udgifterne fordeles på en eller anden måde, men det kan vel ikke passe, at regeringen og finansministeren ikke har gjort sig nogen overvejelser om en så stor post, som der er tale om her. Den må altså have nogle flere bemærkninger med på vejen.

Jeg kan ikke forstå det anderledes, end at gælden ikke kun vil havne i Tårnby. Sådan som vi kender metroprojektet, stopper det ikke ved 600 mio. kr., det vil nok være mere sandsynligt at sige 1 mia. kr., og efterfølgende bliver der også et forventeligt driftsunderskud, for sådan er det jo i den øvrige del af metroen. Men det må jo bekræfte, at skal sol og vind deles lige, kan gælden ikke kun havne i Tårnby, så er signalet, at den havner bredere.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil bare gentage, at endnu er der ikke fordelt noget.

Så spørges der, om vi har gjort os nogle tanker. Ja, og den tanke, jeg har, er, at vi skal lave en retfærdig fordeling. Måske kan man ikke lide begrebet at dele sol og vind lige, men for mig dækker det altså retfærdighed, og jeg går ud fra, at spørgeren og jeg er enige om, at vi skal finde en retfærdig løsning, medmindre spørgeren ønsker en uretfærdig løsning. Men i anledning af julen vil jeg give tilsagn om her, at vi vil finde en retfærdig løsning.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Ja, men en retfærdig løsning kan vel ikke være andet, end at staten overtager det projekt, som staten har mest gavn af, fordi det skal betjene den store Kastrup Lufthavn og ikke har så meget med lokalområdet at gøre. Men jeg takker for svaret.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Bare for ikke at give anledning til nogen tvivl: Vi har ikke splittet noget som helst op. Indgangsvinklen er, at vi skal finde en retfærdig løsning, og så er spørgsmålet, hvad der er retfærdigt. Men vi må afvente svaret, til vi har set løsningen. Sådan må det være, før den tid kan man ikke bedømme det, og det beder jeg om forståelse for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Vi venter nogle få minutter, inden vi går videre i dagsordenen, så vi er sikre på, at medlemmerne når frem. (*Ophold*). Vi fortsætter nu.

Kl. 12.50

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 82: Forslag til lov om Energinet Danmark.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 4/11 2004. Første behandling 11/11 2004. Anden behandling 7/12 2004. Tillægsbetænkning 9/12 2004).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Først vil jeg gerne sige tak til alle partierne bag dette lovforslag. Det har været en stor mundfuld, men vi er glade for, at der har været et så godt samarbejde på tværs af Folketingssalen.

Lige til det sidste er der jo dukket nye spørgsmål op, og inden vi stemmer, vil jeg godt lige sige, at i forbindelse med oprettelsen af Energinet Danmark har jeg fået en henvendelse fra elhandelselskabet Energi Danmark, som mener, at ligheden mellem de to navne Energi Danmark